

บันทึกหลักการและเหตุผล
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆะนียสถาน
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆะนียสถาน

เหตุผล

โดยที่ได้มีพุทธดำรัสขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งได้ตรัสไว้ในมหาปริณิพพานสูตรว่าพุทธสังฆะนียสถานทั้งสี่เป็นสถานที่อันควรแก่การสักการะของพุทธศาสนิกชน เพื่อให้เกิดความสังเวชและเกิดพุทธานุสติ และนำมาซึ่งบุญกุศลและความปลาบปลื้ม ชุ่มชื่น ดังนั้น การส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนได้เดินทางไปพุทธสังฆะนียสถานจะช่วยให้เกิดความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาและมั่นคงตามหลักคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในการดำรงศีล สมาธิ และปัญญา และสามารถสืบทอดพระพุทธศาสนาให้ดำรงสืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“พุทธสังฆนียสถาน” หมายความว่า สถานที่ระลึกถึงพระพุทธเจ้าสี่แห่ง ได้แก่ สถานที่ประสูติ
สถานที่ตรัสรู้ สถานที่แสดงปฐมเทศนา และสถานที่ปรินิพพาน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการศาสนา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการเดินทางไป
พุทธสังฆนียสถาน” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง

(๓) ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๔) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนเจ็ดคน ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวง
คมนาคม ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ผู้แทน
สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และผู้แทนมหาเถรสมาคม

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหกคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเข้าใจ
ในศาสนาพุทธเป็นอย่างดี หรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยอย่างน้อย
ต้องมีผู้แทนภาคเอกชนซึ่งประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน จำนวนสองคน

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการของกรมการศาสนา จำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) คุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทยและนับถือศาสนาพุทธโดยกำเนิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์

(ข) ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๒) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) เคยเป็นผู้ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๖) เคยถูกลงโทษจากองค์กรหนึ่งองค์กรใดว่ามีความประพฤติเสื่อมเสียทางศีลธรรมอย่างร้ายแรง

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการมีมติให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๕

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างลง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๘ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถานต่อคณะรัฐมนตรี
- (๒) กำหนดแนวทางการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถาน
- (๓) กำหนดระเบียบ ข้อบังคับ เงื่อนไข หรือมาตรการใด ๆ เพื่อเป็นแนวปฏิบัติในอันที่จะให้ส่งเสริมและความคุ้มครองผู้ที่ประสงค์จะเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถานให้ได้รับความสะดวก ปลอดภัย และมีหลักประกัน
- (๔) ประสานหรืออำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบธุรกิจการนำพุทธศาสนิกชน ไปพุทธสังฆเวชนียสถาน
- (๕) กำกับ ติดตาม และประเมินผลการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถานของพุทธศาสนิกชน
- (๖) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนงานและโครงการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถานที่คณะกรรมการบริหารกองทุนเสนอ
- (๗) ประกาศเกียรติคุณเพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคล กลุ่มบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานที่ทำคุณประโยชน์เกี่ยวกับการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถาน
- (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษาและคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในหน้าที่และอำนาจตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งบุคคลชั้นคณะหนึ่งจำนวนไม่เกินเก้าคนเป็นคณะอนุกรรมการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจการพุทธสังฆเวชนียสถาน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย พระภิกษุ ขรวาสผู้มีความรู้ทางพระพุทธศาสนา ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถาน และผู้ที่เคยเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถาน เพื่อทำหน้าที่เสนอแนะแนวทางและมาตรการเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและอำนวยความสะดวกแก่ผู้เดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถาน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๓ ให้นำมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การประชุมอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้กรมการศาสนาทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถานมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผนงานและยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมให้เกิดแนวทางการเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถานเสนอคณะกรรมการเพื่อให้ความเห็นชอบ
- (๒) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานเกี่ยวกับการส่งเสริมกิจการพุทธสังฆเวชนียสถานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- (๓) จัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลของบุคคลซึ่งได้รับการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถานและโครงการที่ได้รับการส่งเสริม
- (๔) สนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือ การดำเนินงาน การเผยแพร่ และแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับแนวทางการเดินทางไปพุทธสังฆเวชนียสถาน

(๕) สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับชาติในการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และตามระเบียบ ข้อบังคับหรือมติของคณะกรรมการ

(๗) ปฏิบัติงานอื่นตามมติที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๕ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในกรมการศาสนา เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน” มีวัตถุประสงค์เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เป็นแหล่งเงินทุนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมให้พระสงฆ์ และพุทธบริษัทในการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน

มาตรา ๑๖ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) เงินที่โอนมาจากกองทุนส่งเสริมการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา

(๒) เงินที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณประจำปี

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้แก่กองทุน

(๔) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

(๕) เงินรายได้อื่น

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน คณะหนึ่งประกอบด้วย

(๑) อธิบดี เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงบประมาณ และผู้แทนหน่วยงานของรัฐ ที่มีทุนหมุนเวียน ที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล เป็นกรรมการ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินห้าคนซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ด้านพระพุทธศาสนา ด้านการเงิน เศรษฐศาสตร์ การลงทุน กฎหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง

ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการของกรมการศาสนาคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารต้องไม่เป็นผู้ประกอบกิจการที่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของทุนหมุนเวียน และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕ และมาตรา ๖ มาใช้บังคับกับคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้าม และวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารกองทุน

มาตรา ๑๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการบริหารกองทุนพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ประธานกรรมการให้ออกโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕

มาตรา ๒๐ คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย กำกับดูแลการบริหารจัดการ และติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน
- (๒) กำหนดข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ ตลอดจนการกำหนดค่าตอบแทนสิทธิประโยชน์หรือสวัสดิการต่าง ๆ ของ พนักงานและลูกจ้าง
- (๓) พิจารณานุมัติแผนการดำเนินงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการ
- (๔) แต่งตั้งผู้จัดการกองทุน

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย

การประชุมของคณะกรรมการบริหารกองทุนและคณะกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ ให้กรรมการบริหารกองทุนและอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๓ ให้โอนบรรดาเงิน ทรัพย์สิน สิทธิ และหนี้สิน ที่เกี่ยวเนื่องกับกองทุนส่งเสริมการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ในกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม ตามระเบียบกรมการศาสนาว่าด้วยกองทุนส่งเสริมการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ไปเป็นของกองทุนส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆาสนสถานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๔ ในระหว่างที่ยังไม่มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔ (๕) ให้กรรมการตามมาตรา ๔ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถานต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ได้มีพุทธดำรัสขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งได้ตรัสไว้ในมหาปรินิพพานสูตรว่าพุทธสังฆนียสถานทั้งสี่เป็นสถานที่อันควรแก่การสักการะของพุทธศาสนิกชน เพื่อให้เกิดความสังเวชและเกิดพุทธานุสติ และนำมาซึ่งบุญกุศลและความปลาบปลื้ม แซ่มนั้น ดังนั้น การส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนได้เดินทางไปพุทธสังฆนียสถานจะช่วยให้เกิดความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาและมั่นคงตามหลักคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในการดำรงศีล สมาธิ และปัญญา และสามารถสืบทอดพระพุทธศาสนาให้ดำรงสืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน พ.ศ. มีสาระสำคัญดังนี้

๒.๑ วันใช้บังคับ กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒.๒ บทนิยาม กำหนดบทนิยามคำว่า “พุทธสังฆนียสถาน” “กองทุน” “คณะกรรมการ” “อธิบดี” และ “รัฐมนตรี”(ร่างมาตรา ๓)

๒.๓ กำหนดให้มี “คณะกรรมการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน” และกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๔ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๕) วาระการดำรงตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๖) และการพ้นจากตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๗)

๒.๕ กำหนดองค์ประชุมของคณะกรรมการต้องมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม (ร่างมาตรา ๘) และวิธีการประชุมกรณีประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ (ร่างมาตรา ๙)

๒.๖ กำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการ (๑) เสนอนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถานต่อคณะรัฐมนตรี (๒) กำหนดแนวทางการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆนียสถาน (๓) กำหนดระเบียบ ข้อบังคับ เงื่อนไข หรือมาตรการใด ๆ เพื่อเป็นแนวปฏิบัติในอันที่จะให้ส่งเสริมและความคุ้มครองผู้ที่ประสงค์จะเดินทางไปพุทธสังฆนียสถานให้ได้รับความปลอดภัยและมีหลักประกัน (๔) ประสานหรืออำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบธุรกิจการนำพุทธศาสนิกชนไปพุทธสังฆนียสถาน (๕) กำกับ ติดตาม และประเมินผลการส่งเสริม

การเดินทางไปพุทธสังฆาสนสถานของพุทธศาสนิกชน (๖) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนงานและโครงการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆาสนสถาน^๔ที่คณะกรรมการบริหารกองทุนเสนอ (ร่างมาตรา ๑๐) และให้มีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษาและคณะอนุกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๗ กำหนดให้คณะกรรมการแต่งตั้ง “คณะอนุกรรมการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจการพุทธสังฆาสนสถาน” โดยกำหนดองค์ประกอบและหน้าที่ ทั้งนี้หลักเกณฑ์ วิธีการการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๒) โดยให้นำมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การประชุมอนุกรรมการโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๘ กำหนดให้กรมการศาสนาทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆาสนสถาน โดยกำหนดหน้าที่และอำนาจของกรมการศาสนาดังนี้ (๑) จัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมให้เกิดแนวทางการเดินทางไปพุทธสังฆาสนสถานเสนอคณะกรรมการเพื่อให้ความเห็นชอบ (๒) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานเกี่ยวกับการส่งเสริมกิจการพุทธสังฆาสนสถานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (๓) จัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลของบุคคลซึ่งได้รับการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆาสนสถานและโครงการที่ได้รับการส่งเสริม (๔) สนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือ การดำเนินงาน การเผยแพร่ และแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับแนวทางการเดินทางไปพุทธสังฆาสนสถาน (๕) สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับชาติ ในการส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆาสนสถาน (๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่และอำนาจซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และตามระเบียบข้อบังคับหรือมติของคณะกรรมการ และ (๗) ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๙ กำหนดให้จัดตั้งกองทุน “กองทุนส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆาสนสถาน” (ร่างมาตรา ๑๕) โดยประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ตาม (๑) ถึง (๔) (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๑๐ กำหนดให้มี “คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการเดินทางไปพุทธสังฆาสนสถาน” และมีองค์ประกอบตาม (๑) ถึง (๓) (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๑๑ กำหนดคุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหาร คุณสมบัติ และลักษณะต้องห้าม และวาระการดำรงตำแหน่ง โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕ และมาตรา ๖ มาบังคับใช้โดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๘) และกำหนดเงื่อนไขการพ้นจากตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๑๙)

๒.๑๒ กำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุน (๑) กำหนดนโยบาย กำกับดูแลการบริหารจัดการ และติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ (๒) กำหนดข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ ตลอดจนการกำหนดค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์หรือสวัสดิการต่าง ๆ ของพนักงานและลูกจ้าง (๓) พิจารณาอนุมัติแผนการดำเนินงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการ (๔) แต่งตั้งผู้จัดการกองทุน (ร่างมาตรา ๒๐) และให้มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการด้วย (ร่างมาตรา ๒๑)

๒.๑๓ กำหนดให้คณะกรรมการบริหารกองทุนและอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๒๒)

๒.๑๔ บทเฉพาะกาล

๒.๑๔.๑ ให้โอนบรรดาเงิน ทรัพย์สิน สิทธิ และหนี้สิน ที่เกี่ยวเนื่องกับกองทุนส่งเสริมการเผยแพร่พุทธศาสนาเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ในกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม ตามระเบียบกรมการศาสนาว่าด้วยกองทุนส่งเสริมการเผยแพร่พระพุทธศาสนาเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ไปเป็นของกองทุนการเดินทางไปพุทธสังฆาณีสถานตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๑๔.๒ กำหนดให้ในระหว่างที่ยังไม่มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔ (๕) ให้กรรมการตามมาตรา ๔ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๔)

๒.๑๕ มาตรารักษาการ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการและให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๕)
